

[P. C. Petersen.]

bedjet for at bekæmpe Sygdommen. Det er dette, Lovforslaget i høj Grad tilsigter.

Det Parti, jeg tilhører, har altid stillet sig velvilligt og forstaaende overfor enhver Lovforanstaltning, der angaar Landbrugets Interesser. Hvad enten det gjaldt Understøttelser eller Tilskud til de forskellige Virksomheder i Landbrugets Tjeneste, har mit Parti altid været lydhørt, og det Lovforslag, her er Tale om, kræver ogsaa et betydeligt Beløb, et Beløb, der anslaaes til 520 000 Kr. aarlig. Men jeg mener, at disse Penge bliver anvendt paa en god Maade. De Værdier, der kan indvindes ved en grundig Udrydning af Tuberkulosen hos vore Husdyr, kan ganske vist ikke maales i Penge, men der er for mig ingen Tvivl om, at det vil gavne vor Handel med Landbrugsprodukter i betydelig Grad, naar vi ogsaa paa dette Omraade kan staa som førende.

Før jeg slutter, vil jeg lige gøre et Par Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk), der talte som Ordfører for Venstre og var stærkt inde paa Tvangsbestemmelserne i Lovforslaget. Nu er det svært for mig at se, at Lovforslaget i det hele taget indeholder Tvangsbestemmelser af nogen Art, og det synes mig underligt, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds, som dog selv er Landmand og kender til Landboforhold — og ikke alene det, men Partiet Venstre har dog, om jeg saa maa sige, sin Rød i den danske Bondebefolkning — ikke, som jeg havde ventet, kunde anbefale dette Lovforslag med Glæde. Der skal tales saa sagte om Tvangsforanstaltninger i denne Forbindelse, for man kan godt sige det herfra, at vore Andelsmejerier og Andelslagterier, men dog særlig de førstnævnte, er saa stærkt organiserede, saa fast sammentømrede, at man ikke har nogen Stand i Danmark, der har saa fast en Organisation som de danske Andelsmejerier. Det er det virkelige Forhold. De er sluttet sammen disse Mennesker for en Aarrække eller paa Livstid, ja maaske derudover, og har forpligtet sig til at levere deres Produktion af Mælk til Mejeriet. Der er ikke Tale om Erhvervsfrihed, naar man er Medlem af et Andelsmejeri, saa maa den enkelte Interesser vige for det fælles Bedste. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg vil kritisere det, jeg indser tværtimod, det er nødvendigt, at det er saadan. Men naar det nu en Gang er saadan, kan ogsaa et Andelsmejeri, uanset om dette Lovforslag gennemføres eller ej, paabyde sine Medlemmer indenfor en vis Tidsfrist at skille

sig af med de Dyr, der lider af Tuberkulose. Jeg ved ikke, hvor mange Mejerier her i Landet der er naaet saa vidt, det er vanskeligt at vide, for, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds sagde, mangler vi en hel Del Oplysninger baade om det ene og det andet med Hensyn til, hvad der er udrettet hidtil for at bekæmpe Tuberkulosen, og det bliver vanskeligt at fremskaffe dette Materiale, naar det ærede Medlem, som talte for Venstre, sætter sig imod at faa Arbejdet ind i en ganske bestemt Plan. Først hvis det Forslag, der her foreligger til Behandling, bliver gennemført, vil det være muligt til enhver Tid at konstatere, hvor vidt vi er naaet med Bekæmpelsen af Tuberkulosen.

Jeg skal slutte med at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Frøkjær: Efter den grundige Omtale, det foreliggende Lovforslag har faaet af de to foregaaende Talere, kan jeg fatte mig meget kort, idet jeg blot skal gøre nogle faa almindelige Bemærkninger. Det er rigtigt, at der gennem en længere Aarrække er udført et stort Arbejde her i Landet for at bekæmpe Tuberkulosen hos Husdyrene, og jeg tror, de fleste Landmænd har Øjet aabent for, at det ikke alene gælder om at have saa ydedygtige Besætninger som vel muligt, men ogsaa om at faa saa sunde Besætninger som muligt. Det ligger i Landmændenes egen Interesse, og der er, som nævnt, fra Landmændenes Side udført et stort Arbejde for at faa sunde Besætninger, ligesom man ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side er traadt hjælpende til. Vi har lige hørt, at vi allerede har haft ikke saa faa Love om Bekæmpelse af Tuberkulosen. Den første, vi fik, var Loven af 5. Februar 1904, saa fik vi Loven af 17. Februar 1912, dernæst Loven af 14. April 1920 og endelig den sidste, af 31. Marts 1928, som hedder: Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, saa man skulde egentlig tro, vi havde Love nok paa dette Omraade. Det mener jeg egentlig ogsaa; jeg mener, at det Arbejde, der er sat i Gang af Landmændene selv gennem Landboforeninger og Mejeriforeninger, bør fortsættes, selvfølgelig ogsaa sammen med Staten. Jeg er derfor ikke ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at en ny Lov er nødvendig. Ganske vist er en hel Del af de gældende Bestemmelser optaget i Lovforslaget, men der er ogsaa føjet nye Bestemmelser ind.

Lovforslagets § 1 angaar Tilskud til Foredrag, men lignende Bestemmelser be-